

NIETRZYMANIE (1) *sb n*

A sg nietrzymani(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Niedotrzymywanie, sprzeniewierzenie się, odstąpienie [czego]:

Wyrażenie: »nietrzymanie wiary«: wiełz dobrze/ Iák Bog zá nietrzymánie wiáry karał łzczodrze.

CzahTr Gv.

Synonimy: niechowanie, niedzierzenie.

Cf **TRZYMANIE**

KK